

opusdei.org

Audiència. L'Any de la Fe. “Va pujar al cel, seu a la dreta del Pare”

Quines són les conseqüències de l'Ascensió de Jesús al cel?. Aquesta és la pregunta que el papa Francesc formula a tots els cristians en l'audiència del 17 d'abril.

16/04/2013

Estimats germans i germanes,

En el credo s'afirma que Jesús «va pujar al cel, seu a la dreta del Pare». La vida terrenal de Jesús culmina amb l'esdeveniment de l'Ascensió, és a dir, quan Ell passa d'aquest món al Pare i és elevat a la seva dreta. Quin és el significat d'aquest esdeveniment? Quines són les conseqüències per a la nostra vida? Què significa contemplar Jesús assegut a la dreta del Pare? En això, deixem-nos guiar per l'evangelista Lluc.

Partim del moment en què Jesús decideix emprendre l'últim pelegrinatge a Jerusalem. Sant Lluc assenyala: «*Quan es complien els dies en què Jesús havia de ser endut al cel, resolgué de fer camí cap a Jerusalem*» (Lc 9, 51). Mentre «puja» a la ciutat santa, on tindrà lloc el seu «èxode» d'aquesta vida, Jesús veu la meta, el Cel, però sap que el camí que el retorna a la glòria del Pare passa per la creu, a través de l'obediència

al designi diví d'amor per la humanitat. El Catecisme de l'Església catòlica afirma que «l'elevació a la creu significa i anuncia l'enlairament a l'Ascensió al cel» (n. 662). També nosaltres hem de tenir clar, en la nostra vida cristiana, que entrar a la glòria de Déu exigeix la fidelitat quotidiana a la seva voluntat, també quan requereix sacrifici, requereix de vegades canviar els nostres programes. L'Ascensió de Jesús té lloc concretament a la muntanya de les Oliveres, prop del lloc on s'havia retirat en oració abans de la Passió per romandre en profunda unió amb el Pare: una vegada més veiem que la pregària ens dóna la gràcia de viure fidels al projecte de Déu.

Al final de l'Evangelí, sant Lluç narra l'esdeveniment de l'Ascensió de manera molt sintètica. Jesús s'endugué els deixebles *«fins a prop de Betània, alçà les mans i els va beneir. I mentre els beneïa, es va*

separar d'ells i fou endut cap al cel. Ells el van adorar. Després se'n tornaren a Jerusalem plens d'una gran alegria. I contínuament eren al Temple beneint Déu»(Lc, 24, 50-53).

Així ho diu sant Lluç. Voldria destacar dos elements del relat. Primer de tot, durant l'Ascensió Jesús realitza el gest sacerdotal de la benedicció i amb seguretat els deixebles expressen la seva fe amb la prostració, s'agenollen inclinant el cap. Aquest és un primer punt important: Jesús és l'únic i etern sacerdot que, amb la seva Passió, va travessar la mort i el sepulcre i va ressuscitar i va ascendir al Cel; és amb Déu Pare, on intercedeix per sempre en el nostre favor (cf. *Hb* 9, 24). Com afirma sant Joan en la seva primera carta, Ell és el nostre advocat: com de bonic és sentir això! Quan un és cridat pel jutge o té un procés, el primer que fa és cercar un advocat perquè el defensi. Nosaltres tenim un, que ens defensa sempre,

ens defensa dels paranyes del diable,
ens defensa de nosaltres mateixos,
dels nostres pecats. Estimats
germans i germanes, comptem amb
aquest advocat: no tinguem por
d'anar a demanar-li perdó,
benedicció, misericòrdia. Ell ens
perdona sempre, és el nostre
advocat: ens defensa sempre. No ho
oblideu. L'Ascensió de Jesús al Cel ens
fa conèixer aquesta realitat tan
consoladora per al nostre camí: en
Crist, veritable Déu i veritable home,
la nostra humanitat ha estat portada
al costat de Déu, Ell ens va obrir el
camí, Ell és com un cap de cordada
quan s'escala una muntanya, que ha
arribat al cim i ens atreu cap a si
menant-nos a Déu. Si confiem la
nostra vida a Ell, si ens deixem guiar
per Ell, som certs de trobar-nos en
mans segures, en mans del nostre
salvador, del nostre advocat.

Un segon element: sant Lluç refereix
que els Apòstols, després d'haver vist

Jesús pujar al cel, van tornar a Jerusalem «amb gran alegria». Això ens sembla una mica estrany. Generalment quan ens separem dels nostres familiars, dels nostres amics, per un viatge definitiu i sobretot amb motiu de la mort, hi ha en nosaltres una tristesa natural, perquè no veurem més la seva cara, no escoltarem més la seva veu, ja no podrem gaudir del seu afecte, de la seva presència. En canvi l'evangelista subratlla la alegria profunda dels Apòstols. Com és això? Precisament perquè, amb la mirada de la fe, ells comprenen que, si bé sostret a la seva mirada, Jesús roman per sempre amb ells, no els abandona i, a la glòria del Pare, els sosté, els guia i intercedeix per ells.

Sant Lluc narra el fet de l'Ascensió també a l'inici dels Fets dels Apòstols, per posar de relleu que aquest esdeveniment és com la baula que enganxa i uneix la vida terrenal de

Jesús a la vida de l'Església. Aquí sant Lluç fa referència també al núvol que aparta Jesús de la vista dels deixebles, els que segueixen contemplant el Crist que ascendeix cap a Déu (cf. Ac 1, 9-10). Intervenent llavors dos homes vestits de blanc que els conviden a no romandre immòbils mirant cap al cel, sinó a nodrir la seva vida i el seu testimoni amb la certesa que Jesús tornarà de la mateixa manera que l'han vist pujar al cel (cf. Ac 1, 10 -11). És precisament la invitació a partir de la contemplació del senyoriu de Crist, per obtenir d'Ell la força per portar i testimoniar l'Evangelí en la vida de cada dia: contemplar i actuar *ora et labora* -ensenya sant Benet-; totes dues són necessàries en la nostra vida cristiana.

Estimats germans i germanes, l'Ascensió no indica l'absència de Jesús, sinó que ens diu que Ell viu enmig nostre d'una manera nova que

ja no és en un lloc precís del món com ho estava abans de l'Ascensió, ara és en el senyoriu de Déu, present en tot espai i temps, prop de cada un de nosaltres. En la nostra vida mai no estem sols: comptem amb aquest advocat que ens espera, que ens defensa. Mai no estem sols: el Senyor crucificat i ressuscitat ens guia, amb nosaltres es troben nombrosos germans i germanes que, en el silenci i en el amagament, en la seva vida de família i de treball, en els seus problemes i dificultats, en les seves alegries i esperances, viuen quotidianament la fe i porten al món, al nostre costat, el senyoriu de l'amor de Déu, en Crist Jesús ressuscitat, que va pujar al Cel, advocat per a nosaltres. Gràcies.

.....

opusdei.org/ca-ad/article/audiencia-lany-de-la-fe-va-pujar-al-cel-seu-a-la-dreta-del-pare/ (02/04/2026)